

Faro

La plumilla

Una persona en el cajero

ANTONI COLL I GILABERT
@Collgilabert

He leído con satisfacción que una empresa asturiana, ARPPA, fabrica y programa dispositivos para los bancos o empresas que distribuyen billetes. Son una especie de cajeros automáticos en los que el cliente no se enfrenta a una máquina, sino que conversa con una persona.

La persona no está dentro del cajero, desde luego, sino en Oviedo, pero se la ve en la pantalla y te dice, pongamos: ¿qué operación desea hacer? Y luego: muestre su DNI en la pantalla. Y, después: pulse tal botón, o introduzca tal recibo por tal ranura. Acaba diciendo: ¿quiere un impreso? Y... buenos días.

La empresa asturiana tiene ya 150 empleados. Su éxito ha sido: usted retira empleados, pues los ponemos nosotros. Una persona con la que puedes hablar siempre es más agradable que una fría máquina.

La mirada des de Barcelona

PER TATE CABRÉ
tate@tatecabre.com

Mentir i mentir sense pudor. Malgrat que els resultats del 21-D no donen marge de maniobra al bloc del 155, els seus portaveus i mitjans afins no han baixat la bandera de la guerra psicològica.

21-D: LA POST-CAMPANYA DE LES MENTIDES VÍCTIMES DE LA INTOXICACIÓ INFORMATIVA

Malgrat la victòria de l'independentisme a les eleccions del 21 de setembre, polítics i mitjans unionistes segueixen en guerra psicològica enganyant l'opinió espanyola i la internacional. Els catalans ens sentim víctimes de la intoxicació informativa.

Abans de tancar l'any, Rajoy assegurava que a l'economia catalana l'ha salvat l'aplicació de l'article 155 de la Constitució espanyola. S'ha d'estar molt desinformat per fer-li cas. L'economia ha resistit i ha batut rècord turístic, per exemple, malgrat el 155, malgrat l'atemptat terrorista del 17-A organitzat per un excol·laborador del CNI, fitxat per la Guàrdia Civil, i malgrat el boicot orquestrat pel govern del PP amb trucades personals del rei a la SEAT i de la reina a Tous, com hem sabut gràcies a la mateixa SEAT i a la biògrafa dels Tous. Diu l'antic text d'*Els Segadors*: «Ara el rei, nostre senyor, declarada ens té la guerra».

Aquesta setmana Albert Rivera ha tuitejat que Podem «ha pactat amb els separatistes -fals- i ha impedit qualsevol possibilitat que Ciutadans pugui governar a Catalunya», encara més fals, ja que per governar C's no en té prou ni amb tota la resta de partits junts, amb els quals sumaria 65 escons vs. els 70 escons de la majoria independentista. Em pregunto, per què Rivera fa tants tuits falsos? Vol ser el Donald Trump espanyol?

Sempre em fascina aquesta capacitat de mentir davants les càmeres dels dirigents de Ciutadans. Ni a Juan Carlos Girauta ni a Javier Nart no els va impor-

tar ser tractats de mentiders per la periodista de La Sexta, Ana Pastor, quan el primer assegurava que els manifestants s'havien endut armes dels cotxes de la Guàrdia Civil el 20 de setembre, i quan el segon va dir que ell i Albert Rivera s'havien vist amb Macron a París. El més impactant és que va ser Rivera, en connexió telefònica directa al plató, qui va desmentir el seu correligionari. És un expedient X, reia Ana Pastor.

El titular últim d'Inés Arrimadas ha estat que menjant musclos a Bèlgica Puigdemont no respecta el Parlament i denigra la seva imatge. I aquesta és la

de ser una realitat. I no és denigrar la imatge del Parlament la cèlebre foto d'Arrimadas, morruda i silent, mentre la resta de parlamentaris entonen l'himne nacional de Catalunya?

Encarnació de Lerroux
Aquesta és l'Arrimadas que a mi sempre m'ha semblat una reencarnació de Lerroux: la que ara bota «espanyol, espanyol...», ara crida «*nosotros los catalanes*»; arenga contra la immersió lingüística, l'escola catalana i la integració dels immigrants nousvinguts, obviant que ho va ser ella un dia, dient-li adoctrinament, i no respecta símbols com l'himne, l'hemicle o el president.

On està la protesta d'Inés Arrimadas quan la xirigota del Carnaval de Cadis guillotina el president electe?, i quan a les manifestacions unionistes es crida el «*Puigdemont, a prisión*»? Ciutadans ha subvertit l'expressió de Rafael de Campalans «és català qui viu, treballa a Catalunya i vol ser-ho», perquè diu que les polítiques d'integració cultural són adoctrinament. Si Paco Candel fos viu seria un adoctrinador, i el seu llibre *Els altres catalans*, un pamflet denunciabile.

En representació de Ciutadans, Arrimadas va entrar a la campanya del 21-D disfressada de comte-duc d'Olivares, amb el barret de plomes i el cavall encabriolat, i n'ha sortit vestida de Dom Quixot, a l'ínsula Barataria de Tabàrnia.

Entre «fantasies numèriques», com li va etzibar Elisenda Alamy des dels comuns, i un nas tan llarg com el de Pinotxo que li surt per l'elm de l'armadura. Almenys des del 21-D ja no pot recitar el mantra de la «majoria silenciosa unionista».

Diu l'antic text d'*Els Segadors*: «Ara el rei, nostre senyor, declarada ens té la guerra»

Arrimadas va entrar a la campanya del 21-D disfressada de comte-duc d'Olivares i n'ha sortit de Dom Quixot

gota que fa vessar el vas.

Perquè almenys per a mi, la gran, l'enorme falta de respecte, a banda dels musclos, és cada vegada que C's parla en castellà al Parlament, on tots els partits, inclòs el PP, ho havien fet sempre en català.

Tenint en compte la lluita i l'esforç contra la diglòssia i per a la normalització lingüística que s'ha fet a Catalunya després del franquisme i que està lluny

Periodista

Doctora en Periodisme i Ciències de Comunicació i diplomada en Traducció i Interpretació, ha treballat en premsa i televisió. És Guia Oficial de Turisme de Catalunya.

